

land“ været til Behandling i Byretten og Landsretten; Byretten idømte ham en Tillægsstraf paa 6 Maaneders Fængsel, men sin Praksis tro bestemte Landsretten, at dette Tillæg skulde bortfalde.

Under Indtryk af den voldsomme Protest, som ogsaa fik Spalterne til at kruses kraftigt i den tidligere Regeringspresse, har Anklagemyndigheden besluttet at appellere Dommen til Højesteret, men det er højst tvivlsomt, om man kan vente en mere retfærdig Dom hos den højeste juridiske Instans. Dels kan Højesteret ikke tage Stilling til de rejste Anklager og Bevisbedømmelsen, men kun til Strafadmaalingen, hvad angaar de Forhold, hvor det behagede Landsretten at kende Lensgreven skyldig, dels kan det ikke nægtes, at vi, som Tilfældet Schimmelmänn saaa klart beviser, har gjort saa triste Erfaringer med Domstolene, at det vil være klogest at træffe andre Forholdsregler.“

Da Lovforslaget kom til 1. Behandling, var Højesteretsdommen afsagt, og den gik ud paa, at Straffen skulde forhøjes til Fængsel i 4 Aar og Rettighedsfortabelsen udstrækkes til 10 Aar. Desuden blev det ved Højesterets Dom bestemt, at Halvdelen af Lensgreve Schimmelmänn Formue, bortset fra Rente- og Indtægtsnydelser, skulde inddrages til Fordel for Statskassen. Formuen var derfor sat under Administration.

Angaaende *Indfødsretsspørgsmaalet* paapegede *Justitsministeren*, efter først at have drøftet Sagen med Indenrigsministeren, at der, saa vidt han vidste, ikke siden Grundlovens Ikrafttræden i 1849 i noget Tilfælde var rejst Spørgsmaal om at fradømme en dansk Statsborger hans Indfødsret som Led i en strafferetlig Forfølgning; men det var ikke ukendt i andre demokratiske Lande, at en ved Naturalisation erhvervet Statsborgerret kunde forbydes! Der fandtes heller ikke i vor Grundlov nogen Bestemmelse, som hindrede dette. Justitsministeren vilde dog ikke i Øjeblikket tage bestemt Standpunkt til det Spørgsmaal, om det vilde være ønskeligt at aabne Adgang til at fradømme en naturaliseret hans Indfødsret, naar han havde svigtet i national Henseende. Det kunde man have forskellige Meninger om, og man kunde vel ogsaa se forskelligt paa, om en saadan Lovgivning, om den fandtes ønskelig, skulde have tilbagevirkende Kraft. „Derimod tror jeg, at et Flertal i dette høje Ting ligesom jeg vil nære afgørende *Betænkkeligheder ved at træffe Bestemmelse om at fratage en enkelt Mand hans Indfødsret*. Jeg gaar ud fra, at de Problemer, som Spørgsmaalet rummer, vil egne sig bedst til Drøftelse i et Udvalg, hvis et saadant bliver nedsat, og jeg skal derfor ikke gaa længere ind paa Spørgsmaalet nu.“

Om *Konfiskationsspørgsmaalet* udtalte *Justitsministeren* bl. a.: